Dosarul nr. 2-213/2026/2-26019158-28-2-18022026

HOTĂRÂRE
în numele Legii

07 mai 2026 *****

Judecătorul Bîrsan Ghenadie, examinând în cadrul procedurii în cazul cererilor cu valoare redusă, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă Plîngău Serghei către Rusu Alexandru privind încasarea datoriei şi cheltuielilor de judecată,

CONSTATĂ:

Cerea reclamantului

La 17 februarie 2026, Plîngău Serghei a depus o cerere de chemare în judecată privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată de la Rusu Alexandru.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a indicat că la data de 16 ianuarie 2024 între Plîngău Serghei, în calitate de împrumutător, și Rusu Alexandru, în calitate de împrumutat, a fost încheiată tranzacția de împrumut *****, potrivit căreia pârâtului i-ar fi fost acordată cu titlu de împrumut suma de 6 000 euro, care urma să fie restituită până la data de 16 ianuarie 2025. Totodată, a menționat că părțile au convenit asupra obligației pârâtului de a achita reclamantului suma de 4 250 lei cu titlu de cheltuieli notariale.

Reclamantul a susținut că pârâtul nu și-a executat integral obligațiile asumate prin tranzacția de împrumut, întrucât nu a restituit suma împrumutată în termenul convenit. A arătat că, în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, la data de 27 ianuarie 2025 a expediat o reclamație prin care a solicitat executarea obligațiilor asumate, însă aceasta nu a fost recepționată, motiv pentru care s-a adresat instanței de judecată.

În drept, reclamantul și-a întemeiat cererea pe prevederile art. 858 alin. (2), art. 874, art. 947 și art. 1242 din Codul civil, precum și pe dispozițiile art. 12, art. 166–167, art. 176–177 și art. 276^2 din Codul de procedură civilă, solicitând admiterea acțiunii, încasarea de la pârât a sumei de 6 000 euro și a sumei de 4 250 lei cu titlu de cheltuieli notariale, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Aspecte de procedură

La data de 18.02.2026, cererea reclamantului a fost distribuită în mod automat aleatoriu prin intermediul PIGD judecătorului Ghenadie Bîrsan (f. d. 15).

Prin încheierea din 23 februarie 2026, cererea reclamantului a fost primită în procedura cererilor cu valoare redusă, fără convocarea părților în ședința de

judecată, pentru data de 07 mai 2026, ora 08:00 (f. d. 16). Printre-o altă încheiere din aceiași dată, judecătorul a dispus citarea publică a pârâtului (f. d. 17).

Motivarea

Cercetând materialele cauzei, judecătorul constată că acțiunea înaintată de Plîngău Serghei este neîntemeiată și urmează a fi respinsă integral, din următoarele considerente.

Potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform art. 121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Totodată, potrivit art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu art. 1242 alin. (1) Cod civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

De asemenea, conform art. 858 alin. (2) Cod civil, obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Aplicând normele menționate la circumstanțele cauzei, judecătorul reține că reclamantul Plîngău Serghei solicită încasarea de la pârâtul Rusu Alexandru a sumei de 6 000 euro, invocând că această sumă a fost acordată pârâtului cu titlu de împrumut în baza contractului de împrumut încheiat la data de 16 ianuarie 2024, precum și încasarea sumei de 4 250 lei cu titlu de cheltuieli notariale.

Prin urmare, judecătorul apreciază că pentru admiterea acțiunii, reclamantului îi revenea sarcina de a demonstra existența raportului obligațional invocat, transmiterea către pârât a sumei de 6 000 euro, scadența obligației, neexecutarea acesteia, precum și întinderea exactă a creanței pretinse.

În susținerea pretențiilor, reclamantul a prezentat contractul de împrumut autentificat notarial la data de 16 ianuarie 2024 (f. d. 9). Analizând conținutul acestui înscris, judecătorul constată că acesta atestă transmiterea de către Plîngău Serghei către Rusu Alexandru a sumei de 2 000 euro, echivalentul a 38 712 lei, iar nu a sumei de 6 000 euro, cum se invocă în cererea de chemare în judecată.

Astfel, înscrisul principal pe care reclamantul își întemeiază acțiunea nu confirmă existența obligației pretinse în cuantum de 6 000 euro, ci se referă la un raport obligațional având un alt obiect.

Mai mult, din reclamația extrajudiciară anexată la materialele cauzei (f. d.11) rezultă că suma de 6 000 euro este menționată în legătură cu un alt raport juridic,

pretins încheiat între Roșca Snejana, în calitate de împrumutător, și Rusu Alexandru, în calitate de împrumutat. Prin aceeași reclamație se face distincție între împrumutul acordat de Plîngău Serghei, indicat în cuantum de 2 000 euro, și împrumutul atribuit altei persoane, respectiv Roșca Snejana, indicat în cuantum de 6 000 euro.

În aceste condiții, judecătorul constată că materialul probator administrat nu confirmă faptul că reclamantul Plîngău Serghei deține împotriva pârâtului Rusu Alexandru o creanță în sumă de 6 000 euro. Dimpotrivă, înscrisurile anexate relevă o neconcordanță esențială între pretenția formulată în cererea de chemare în judecată și conținutul probelor prezentate.

Judecătorul reține că nu este vorba despre o simplă eroare sau despre o diminuare a cuantumului pretins, ci despre o contradicție substanțială între obiectul obligației invocate prin acțiune și înscrisul prezentat în susținerea acesteia.

În acest context, sunt relevante și prevederile art. 240 alin. (3) Cod de procedură civilă, potrivit cărora instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Prin urmare, judecătorul nu poate substitui voința procesuală a reclamantului, nu poate modifica din oficiu obiectul acțiunii și nu poate reconfigura pretenția dedusă judecății prin raportare la un alt cuantum decât cel solicitat expres. Or, reclamantul a solicitat încasarea sumei de 6 000 euro, pretins acordată cu titlu de împrumut, iar nu încasarea sumei de 2 000 euro rezultată din contractul anexat la dosar.

Judecătorul notează că în măsura în care reclamantul a urmărit valorificarea unei alte creanțe, într-un alt cuantum decât cel indicat în cererea de chemare în judecată, acesta avea posibilitatea procesuală de a-și concretiza sau modifica pretențiile în condițiile legii. În lipsa unei asemenea concretizări, judecătorul este ținută să examineze acțiunea în limitele în care aceasta a fost formulată.

În consecință, judecătorul nu poate admite acțiunea prin acordarea unei alte sume decât cea solicitată și pe baza circumstanțe factuale diferite de cea invocată de reclamant, întrucât o asemenea soluție ar echivala cu depășirea limitelor învestirii instanței.

Referitor la solicitarea reclamantului privind încasarea sumei de 4 250 lei cu titlu de cheltuieli notariale, judecătorul reține că și această pretenție este nedovedită.

Deși contractul de împrumut prevede că cheltuielile aferente autentificării contractului sunt suportate de împrumutat, acest înscris nu stabilește cuantumul concret al acestor cheltuieli și nici nu confirmă faptul că reclamantul a achitat efectiv suma de 4 250 lei.

Totodată, reclamantul nu a prezentat chitanțe, bonuri fiscale, ordine de plată sau alte înscrisuri justificative din care să rezulte suportarea efectivă a cheltuielilor

notariale în mărimea solicitată. Simpla mențiune a acestei sume în cererea de chemare în judecată sau în somația extrajudiciară nu constituie dovadă suficientă a existenței și întinderii creanței.

Judecătorul subliniază că hotărârea judecătorească nu poate fi întemeiată pe presupuneri ori pe simple afirmații ale părților, ci exclusiv pe circumstanțe dovedite prin mijloace de probă pertinente, concludente și admisibile.

Prin urmare, având în vedere că reclamantul nu a demonstrat existența unei obligații a pârâtului privind restituirea sumei de 6 000 euro, iar pretenția privind încasarea sumei de 4 250 lei cu titlu de cheltuieli notariale nu este confirmată prin probe corespunzătoare, judecătorul concluzionează că cererea de chemare în judecată este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Cu privire la cheltuielile de judecată, judecătorul reține că, potrivit art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, acestea se compensează părții care a avut câștig de cauză. Întrucât acțiunea reclamantului urmează a fi respinsă, cererea acestuia privind compensarea cheltuielilor de judecată, inclusiv a taxei de stat și a cheltuielilor de asistență juridică, urmează a fi respinsă ca subsecventă pretenției principale.

În conformitate cu prevederile art. 236, 238-241, 276/2 -276/4 , 362 Cod de procedură civilă, judecătorul,

HOTĂRĂȘTE:

Cererea de chemare în judecată depusă de Plîngău Serghei către Rusu Alexandru privind încasarea datoriei în suma de 6000 euro (ca împrumut); a sumei de 4 250 lei(cheltuieli notariale) şi cheltuielilor de judecată - se respinge, ca neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile prin intermediul judecătoriei Edineţ, Sediul Central.

Judecător Bîrsan Ghenadie